

نقش طرحواره ناسازگار اولیه مادر در پیش بینی طرحواره ناسازگار اولیه و احساس تنهایی

کودکان ۸ تا ۱۵ سال شهرستان آمل

فاطمه رسولی مقدم^۱، آرزو داوری نیا مطلق قوچان^۲، صدیقه خلیلی شومیا^۳

۱- کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، مازندران، ایران

۲- مربی، کارشناس ارشد پرستاری مراقبت های ویژه، عضو هیات علمی دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران.

۳- مربی، گروه اتاق عمل و هوشبری، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران.

چکیده

با توجه به نقش مادر در تربیت فرزندان و تاثیرگذاری آن در رفتارهای کودک، این پژوهش با هدف نقش طرحواره ناسازگار اولیه مادران در پیش بینی طرحواره ناسازگار اولیه و احساس تنهایی کودکان شهرستان آمل انجام پذیرفت. این پژوهش از نوع همبستگی بوده و جامعه آماری کلیه دانش آموزان سنین ۸ تا ۱۵ سال در مدارس شهرستان آمل بودند، که از طریق نمونه گیری تصادفی ساده ۱۵۰ دختر و ۱۵۰ پسر همراه مادرانشان انتخاب شدند. ابزار تحقیق شامل پرسشنامه طرحواره ناسازگار اولیه یانگ (۱۹۹۸)، پرسشنامه طرحواره ریجکوار و دبو (۲۰۱۰) و پرسشنامه احساس تنهایی اش (۱۹۸۵) میباشد. داده ها از طریق نرم افزار آماری SPSS ۲۰ و آزمون های توصیفی و همبستگی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج مطالعه نشان داد بین حوزه بریدگی و طرد مادر و حوزه خودگردانی و عملکرد مختل مادر با احساس تنهایی کودک، بین حوزه بریدگی و طرد مادر با بی اعتمادی و بد رفتاری کودک، بین حوزه خودگردانی و عملکرد مختل مادر با شکست کودک و بین دیگر جهت مندی مادر با خود تحول نیافته کودک رابطه ی معناداری وجود دارد. در حالیکه بین گوش به زنگی بیش از حد مادر با آسیب پذیری کودک و بین بازداری و محدودیت های مختل مادر با نقص کودک رابطه ی معناداری وجود ندارد. بر اساس نتایج مطالعه، طرحواره های والدین در تنهایی و برخی طرحواره های ناسازگار کودکان نقش دارد، لذا پیشنهاد می گردد جهت بهبود سطح سلامت روان آیندگان، در ابتدای ورود دانش آموزان به مدارس برای والدین کودکان دروه های آموزشی در نظر گرفته شود.

واژگان کلیدی: طرحواره ناسازگار اولیه مادر، طرحواره ناسازگار اولیه کودکان، احساس تنهایی